Faunatican raportteja 98/2026

Luontotyyppiselvitykset ”Simonkylän elinkaariasuminen ja päiväkoti” -asemakaava-alueella vuonna 2026

Henna Saviharju

Faunatica

MUISTIO 17.9.2026
Faunatican raportteja 98/2026

Luontotyyppiselvitykset ”Simonkylän elinkaariasuminen ja päiväkoti” -asemakaava-alueella vuonna 2026

Henna Saviharju

Sisällys

Johdanto **2**
Menetelmät **2**
Tulokset **4**
Johtopäätökset **9**
Kirjallisuus **10**

Kannen kuva: Puustoista puistoa selvitysalueella (31.7.2026 Henna Saviharju).

Johdanto

Faunatica Oy teki kesällä 2026 Vantaan kaupungin toimeksiannosta luontotyyppiselvityksen Vantaan Tikkurilan Simonkylän elinkaariasumisen ja päiväkodin asemakaava-alueella. Selvityksen tavoitteena oli inventoida kasvulliset alueet kuvioittain, arvioida niiden ekologinen tila ja laskea luonnonarvohehtaarien määrä sekä rakennetussa että luonnonmukaisessa ympäristössä.

Selvitysalueen pinta-ala on noin 0,79 ha ja sijainti on esitetty kuvassa 1.

Menetelmät

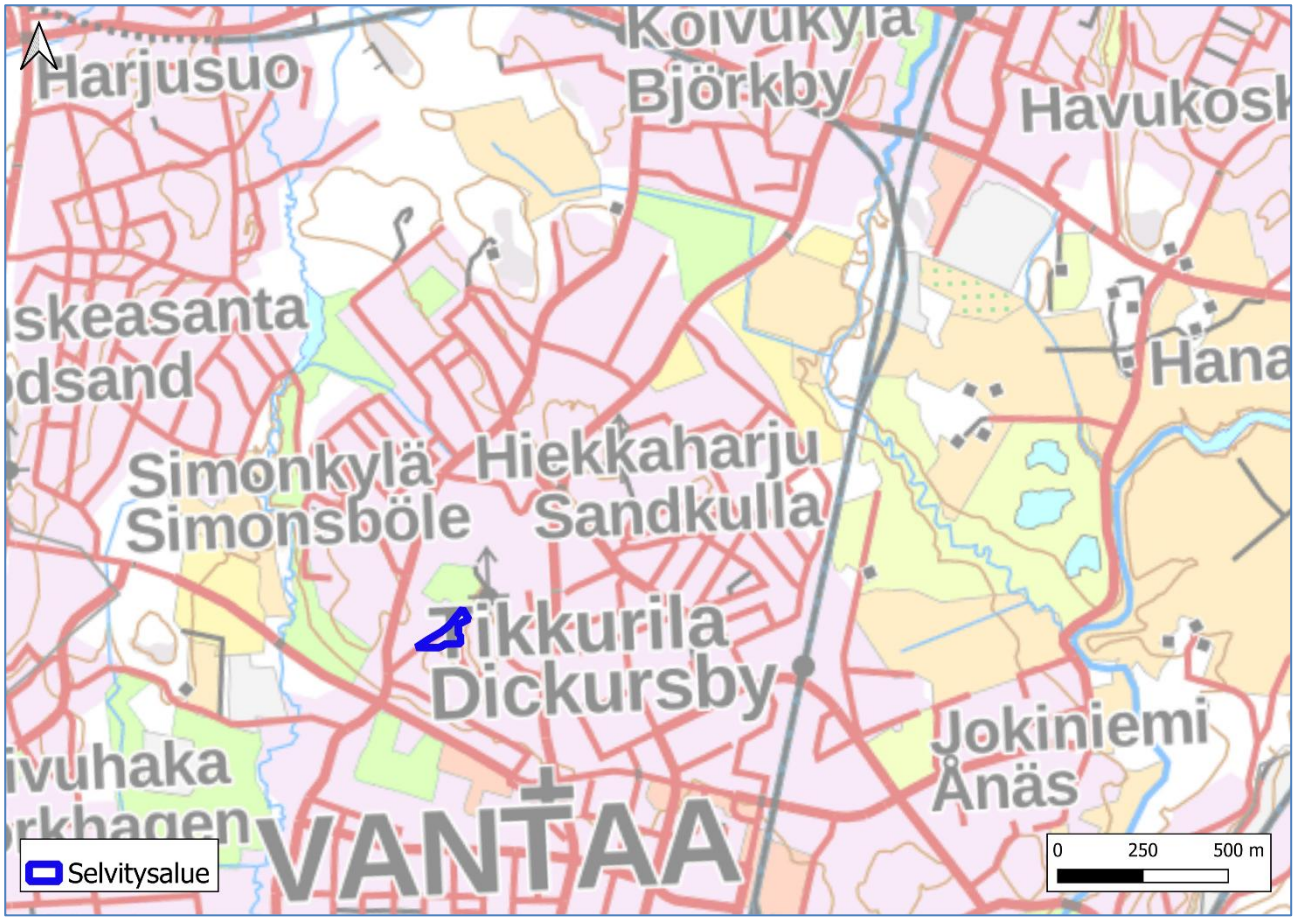
Inventoinnissa suunnittelualueen kasvulliset alueet luokiteltiin ARVO- ja BOOST-hankkeissa yhteiskehitettyjen määritelmien mukaisiin rakennetun ympäristön luontotyyppeihin (RYTY). Lisäksi selvitysalueeseen kuuluvat luonnonmukaisten luontotyyppien alueet luokiteltiin uhanalaisten luontotyyppien määritelmien mukaisiin luontotyyppeihin (LuTU) ja määriteltiin BOOST-hankkeen “Luontotyyppien ekologisen tilan luonnonhehtaarien määrittämisessä” ohjeistuksen mukaisesti.

Luontotyyppikohteet inventoitiin ja rajattiin luontotyyppikokonaisuuksina. Tarkkuustaso pidettiin riittävän yleispiirteisenä suhteessa aineiston käyttötarkoitukseen (työkalua käytetään maankäytön suunnittelussa). Inventoinnissa kirjattiin luontotyypin määrittämisessä olennaiset tiedot ekologisen tilan arviointimittareiden mukaan. Päällystetyt tiepinnat sekä aidatut ja lukitut alueet, joille ei ollut pääsyä tai näkyvyyttä jätettiin kuvioimatta.

Kuvioiden ohjeellinen vähimmäiskoko on yleisesti 0,1 ha. Erityisesti rakennuksiin integroidun kasvillisuuden, rakennettujen kosteikkojen ja vesialtaiden sekä pihojen kuviokoko voi olla merkittävästi pienempi, eikä näille luontotyypeille ole ohjeellista vähimmäiskuviokokoa. Kohteiden ekologisen tilan laskemisessa on käytetty arviointitaulukoiden 2/2026 julkaistua versiota.

FM, biologi Henna Saviharju teki maastotyöt 31.7.2026. Selvitysalueet kierrettiin jalan kattavasti läpi kasvillisuutta ja elinympäristöjä havainnoiden. Paikannuksessa käytettiin apuna Samsung Galaxy Tab Active Pro -tablettia ja QGIS-paikkatieto-ohjelmistoon perustuvaa QField-tiedonkeruusovellusta. Paikkatiedon tarkkuus on tavallisesti 3–8 m, peitteisessä maastossa epätarkempaa kuin avoimella paikalla.

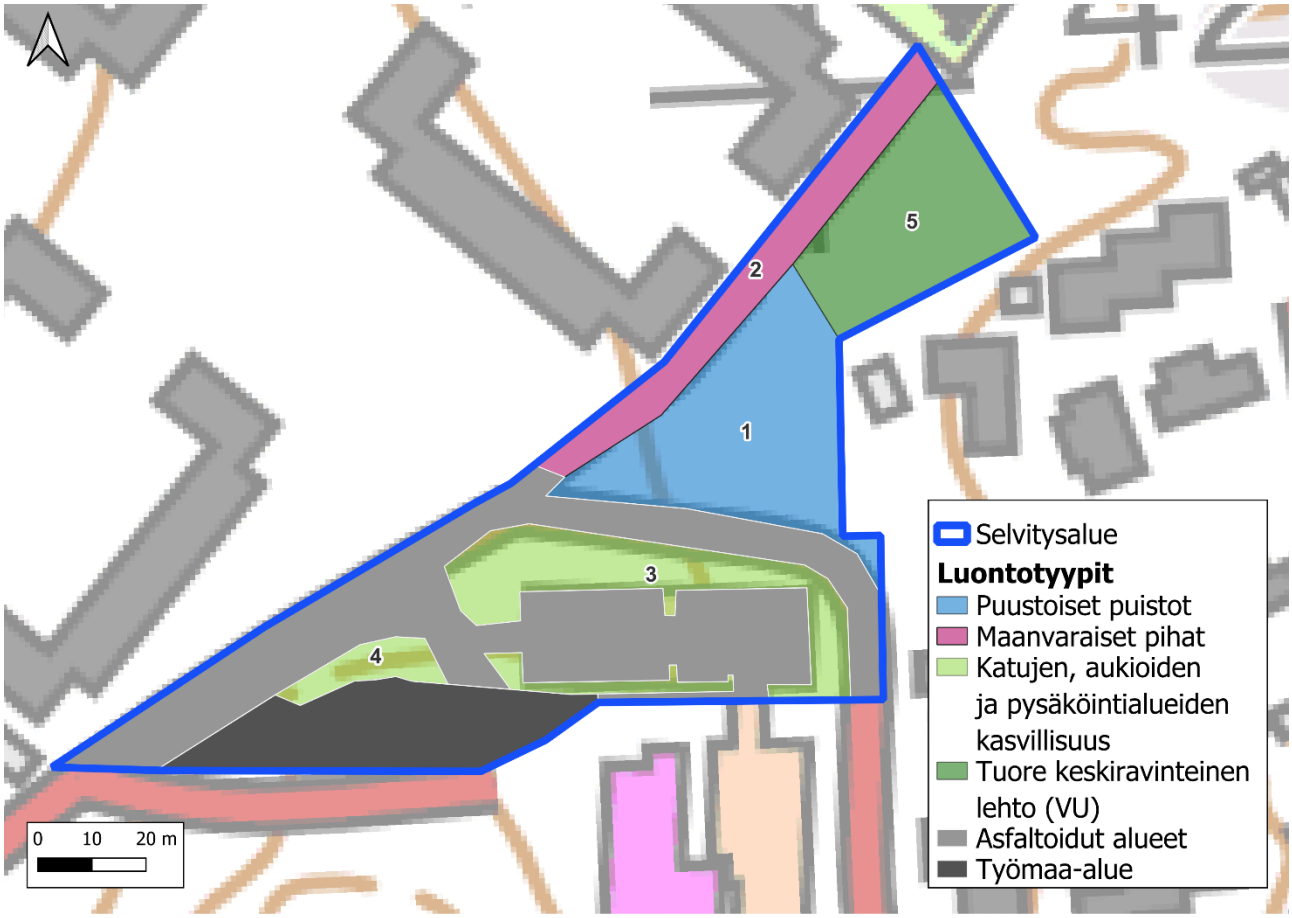
Paikkatiedon ja kartta-aineiston käsittely tehtiin QGIS Desktop 3.40.15-ohjelmistolla. Selvityksen lähtötietoihin kuuluivat Maanmittauslaitoksen kartta-aineistot.

Kuva 1. Selvitysalueet.

Tulokset

Simonkylän asemakaava-alue on pinta-alaltaan alle 0,8 ha, ja tästä alasta lähes puolet on joko asfaltoitua tai työmaa-aidoilla rajattua aluetta. Selvitysalueelle rajattiin neljä rakennettujen ympäristöjen luontotyyppiä ja yksi luonnonympäristön luontotyyppi. Alueelle tehtiin poikkeuksellisesti alle 0,1 hehtaarin suuruisia kasvillisuuskuvioita. Kuvioiden rajaamiseen erillisinä päädyttiin, koska kohteet olivat maastossa selkeästi omia kokonaisuuksiaan, eli intensiivisesti hoidettu alue rajautuu matalamman hoitotason kuvioon tai asfalttiin. Kohderajaukset on esitetty kuvassa 2.

Kuva 2. Simonkylän elinkaariasumisen ja päiväkodin selvitysalueelle rajatut luontotyypit.

Puustoiset puistot

Selvitysalueelle rajattiin yksi puustoinen puisto (kohde 1), joka on muodoltaan kolmiomainen ja rajautuu yhdeltä sivultaan asfaltoituun tiehen ja kahdelta sivultaan hiekkapohjaiseen kävelytiehen. Puusto ja pensaat keskittyvät puiston kahdelle sivulle, ja keskialueet ovat hoidettua, matalaa nurmikkoa. Puusto koostuu kookkaista männyistä, koivuista ja kuusista, joiden lisäksi alueella kasvaa nuorta raitaa ja pihlajaa. Reunamille on istutettu siperianhernepensasta, sinikuusamaa ja terttuseljaa. Puustoiset alueet ovat ilmeisesti lähes hoidotta, ja siellä kasvaa mm. koiraheinää (*Dactylis glomerata*), vuohenputkea (*Aegopodium podagraria*), kyläkellukkaa (*Geum urbanum*), pelto-ohdaketta (*Cirsium arvense*), koiranputkea (*Anthriscus sylvestris*) ja kastikoita (*Calamagrostis* spp). Kohteella ei ole lahopuustoa tai kiviröykkiöitä.

Taulukko 1. Puustoisten puistojen kasvillisuuden tilan arviointitaulukko.

ID	**Kasvillisuus** 1) monilajisuus, 2) luonnonvarainen suomalainen ja/tai eurooppalainen lajisto ja/tai vakiintunut kulttuurilajisto, 3) mesikasvit ja/tai eläinten ravintokasvit, 4) lajiston kukinta on jatkuvaa alkukesästä loppukesään	**Puuston rakenne**	**Latvus-peittävyys**	**Kasvillisuuden kerroksellisuus**	**Lahopuun määrä ja rakennepiirteet sekä kivi- tms. röykkiöt:** 1)lahopuujatkumo 2) maa- ja pystylahopuuta 3) puiden kolot ja onkalot 4) lahopuun vaihteleva mikroilmasto 5) lahopuun monilajisuus *Järeä lahopuu: tyviläpimitta ≥ 30 cm. Ei järeä lahopuu: tyviläpimitta 5-<30 cm.*	**Ekologisen tilan arvo**
1	0,6	1	1	0,8	0,1	**0,7**

Maanvaraiset pihat

Puiston ja tuoreen keskiravinteisen lehdon luoteispuolella on kerrostalo hoidettuine piha-alueineen. Piha-alueen reunamat ja hiekkatie rajattiin maanvaraiseksi pihaksi (kohde 2). Kohteen kasvillisuus on intensiivisesti hoidettua nurmikkoa.

Taulukko 2. Maanvaraisten pihojen tilan arviointitaulukko.

ID	**Kasvillisuus** 1) monilajisuus, 2) luonnonvarainen suomalainen ja/tai eurooppalainen lajisto ja/tai vakiintunut kulttuurilajisto, 3) mesikasvit ja/tai eläinten ravintokasvit, 4) karujen ympäristöjen paahdekasvit, 5) lajiston kukinta on jatkuvaa alkukesästä loppukesään	**Puuston rakenne**	**Latvus-peittävyys**	**Kasvillisuuden kerroksellisuus**	**Lahopuun määrä ja rakennepiirteet sekä kivi- tms. röykkiöt:** 1)lahopuujatkumo 2) maa- ja pystylahopuuta 3) puiden kolot ja onkalot 4) lahopuun vaihteleva mikroilmasto 5) lahopuun monilajisuus *Järeä lahopuu: tyviläpimitta ≥ 30 cm. Ei järeä lahopuu: tyviläpimitta 5-<30 cm*	**Ekologisen tilan arvo**
2	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	**0,1**

Katujen, aukioiden ja pysäköintialueiden kasvillisuus

Selvitysalueelle rajattiin kaksi katujen, aukioiden ja pysäköintialueiden kasvillisuuskuviota. Kohteista suurempi on päällystettyihin pintoihin rajautuva hoidettu nurmialue (kohde 3), jossa on istutettuna muutamia mäntyjä, tervaleppiä ja pihlajia. Nurmialue oli ainakin kartoitushetkellä ajettu hyvin lyhyeksi.

Toinen rajatuista kohteista on pinta-alaltaan hyvin pieni, puustoinen kuvio työmaa-alueen ja kadun välisellä alueella (kohde 4). Kohde on osittain työmaa-aitojen takana, mutta se on kuitenkin rajattu kokonaisuudessaan. Kohteen eteläpuolella on uutta asfalttipintaa ja murskeisia alueita. Kohteella kasvaa muutamia, joskin huonokuntoisia mäntyjä, nuoria vaahteroita, koivuja, pihlajia ja raitoja. Pensaskerroksessa on vieraslajia, terttuseljaa. Kohde on hoidon ulkopuolella, ja siellä kasvaa pujoa (*Artemisia vulgaris*), leskenlehteä (*Tussilago farfara*), vuohenputkea, pelto-ohdaketta, jauhosavikkaa (*Chenopodium album*), voikukkaa (*Taraxacum* spp.) ja nokkosta (*Urtica dioica*).

Taulukko 3. Katujen, aukioiden ja pysäköintialueiden kasvillisuuden tilan arviointitaulukko.

ID	**Kasvillisuus:** 1) monilajisuus, 2) luonnonvarainen suomalainen ja/tai eurooppalainen lajista ja/tai vakiintunut kulttuurilajisto, 3) mesikasvit ja/tai eläinten ravintokasvit, 4) karujen ympäristöjen paahdelajit	**Kasvillisuuden kerroksellisuus**	**Lahopuut ja kivi- tms. röykkiöt**	**Puustoisilla kaduilla ja aukioilla lisäksi: puuston rakenne** 1) puiden paksuus, 2) monilajisuus, 3) lajisto valtaosin eurooppalaista alkuperää	**Puustoisilla kaduilla ja aukioilla lisäksi: katualueen tai aukion latvuspeittävyys**	Ekologisen tilan arvo
3	0,5	0,5	0,1	0,5	0,1	**0,34**
4	0,4	1	0,1	0,7	1	**0,64**

Luonnonympäristön luontotyypit

Selvitysalueen pohjoisosissa on kuusivaltainen tuore keskiravinteine lehto (kohde 5). Kuusten rinnankorkeusläpimitta on keskimäärin noin 30 cm. Kuusten lisäksi kohteella kasvaa varttuneita mäntyjä, nuorempaa koivua, haapaa, pihlajaa ja vaahteraa. Pensaskerroksessa kasvaa taikinamarjaa, vadelmaa, nuorta vaahteraa ja pihlajaa. Kohteella on muutamia polkuja ja kohtalaisesti tuoretta lahopuuta. Kenttäkerroksessa kasvaa kieloa (*Convallaria majalis*), käenkaalia (*Oxalis acetosella*), oravanmarjaa (*Maianthemum bifolium*), jänönsalaattia (*Lactuca muralis*), metsäorvokkia (*Viola riviniana*), sormisaraa (*Carex digitata*) ja mustikkaa (*Vaccinium myrtillus*).

Taulukko 4. Kohteiden ekologisen tilan arviointi. *= BOOST-hankkeen mukaisessa ekologisen tilan arvioinnissa käytetään erilaisia arviointitaulukoita eri luontotyyppiryhmille. Taulukoissa on vaihteleva määrä muuttujia tilan arviointiin.

		Muuttuja*							
ID	**Arviointitaulukko***	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**Ekologinen tila**
15	Lehdot	0,7	0,5	0,5	0,7	0,5	0,5	0,5	**0,573**

Luonnonarvohehtaarit

Luontotyyppikuvioiden luonnonarvohehtaarimäärä laskettiin kertomalla kunkin kuvion tarkka pinta-ala sen painotetulla laatuindeksillä. Matemaattisten virheiden ja pyöristyskasvun välttämiseksi kaikki laskennan välivaiheet ja osamuuttujien keskiarvot pidettiin Excel-laskentatyökalussa täysin desimaalein suoraan pinta-alalla kertomiseen saakka. Valmiit lopputulokset on koottu taulukkoon 5, jossa kunkin kuvion saamat luonnonarvohehtaarit ilmoitetaan kohteiden luonteen ja pienten RYTY-rajauksien vuoksi suositellulla kolmen desimaalin tarkkuudella. Tämä tarkkuustaso varmistaa, että myös pienialaisten ja matalamman asteikon kohteiden hienovaraiset luonnonarvomuutokset tulevat luotettavasti näkyviksi.

Taulukko 5. Luontotyyppikohteiden pinta-alat, ekologisen tilan arvot ja luonnonarvohehtaarit kohteittain. Valmiit lopputulokset saattavat poiketa pyöristyksen vuoksi kolmannessa desimaalissa, jos ne lasketaan suoraan taulukon pyöristetyistä arvoista

ID	Luontotyyppi	Ekologisen tilan arvo	Pinta-ala (ha)	Luonnonarvohehtaarit
1	Puustoiset puistot	0,700	0,140	0,098
2	Maanvaraiset pihat	0,100	0,071	0,007
3	Katujen, aukioiden ja pysäköintialueiden kasvillisuus	0,340	0,095	0,032
4	Katujen, aukioiden ja pysäköintialueiden kasvillisuus	0,640	0,018	0,011
5	Tuore keskiravinteinen lehto	0,573	0,103	0,059
	Työmaa-alue	-	0,094	-
	Asfaltoidut pihat ja tiet	0	0,273	0
Yht.			0,793	0,207

Johtopäätökset

Selvitysalue on pinta-alaltaan pieni, vain 0,793 hehtaaria. Lähes puolet koko alueesta koostuu asfaltoiduista pihoista ja teistä (0,273 ha) sekä työmaa-alueesta (0,094 ha), joilla ei ole lainkaan laskettuja luonnonarvoja. Alueen pirstaleisuuden vuoksi kohteesta rajattiin poikkeuksellisen pieniä, alle 0,1 hehtaarin kokoisia kasvillisuuskuvioita, jotka jakautuvat neljään rakennetun ympäristön kohteeseen ja yhteen luonnonympäristöön.

Alueen sisällä ekologinen laatu vaihtelee erittäin jyrkästi riippuen siitä, kuinka intensiivisesti kohteita hoidetaan. Alhaisin ekologisen tilan arvo (0,100) on kerrostalon maanvaraisella pihalla (kohde 2), joka koostuu puhtaasti tehohoidetusta ja matalaksi ajetusta nurmikosta ja tuottaa vain 0,007 luonnonarvohehtaaria. Vastaavasti parhaassa ekologisessa tilassa ovat hoidon ulkopuolelle jääneet puustoiset saarekkeet: kolmiomainen puustoinen puisto (kohde 1) on saanut arvon 0,700 ja pieni, työmaa-alueen reunaan rajautuva puustoinen katualue (kohde 4) arvon 0,640. Näiden kohteiden arvoa nostavat puuston kerroksellisuus ja monilajisuus, vaikka niillä esiintyykin vieraslajia, terttuseljaa.

Alueen pohjoisosassa sijaitsee luonnonympäristönä vaarantuneeksi (VU) luokiteltu tuore keskiravinteinen lehto (kohde 5). Tämän pienen lehtolaikun (0,103 ha) ekologinen tila on arvioitu kohtalaiseksi (0,573). Lehdon kasvillisuus on säilynyt varsin edustavana ja tyypillisenä lehtolajistona (kuten kielo, käenkaali ja oravanmarja), minkä lisäksi kohteella on kohtalaisesti tuoretta lahopuuta. Kuvio muodostaa 0,059 luonnonarvohehtaaria. Koko selvitysalueen laskennallinen kokonaisarvo on 0,207 luonnonarvohehtaaria. Alueen pienen koon takia myös yksittäisten kuvioiden tuottamat luonnonarvohehtaarit ovat pieniä, ja puustoinen puisto muodostaa tästä kokonaisarvosta lähes puolet (0,098).

Kohteille tehtyä luonnonarvohehtaareiden laskentaa voidaan jatkossa hyödyntää ekologisessa kompensaatiossa. Tulee kuitenkin huomioida, että luonnonarvohehtaarit on laskettu sille tilalle (2026) ja niille kuviorajauksille, jotka tässä raportissa on esitetty. Esimerkiksi muutokset maankäytössä ja puuston tilassa (ikääntyminen, tuulituhot yms.) voivat saada laskennan vanhentumaan huomattavankin nopeasti. Tällöin inventointi ja laskenta tulee tarvittaessa tehdä uudestaan.

Kirjallisuus

Huhta, A.-P. 2022: Talvikasvio. Kuinka tunnistaa 175 talventörröttäjää. – Vastapaino, Tampere.

Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. – Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo, Helsinki. 4. täysin uudistettu painos.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus.

Islander, P. & Ylikotila, T. 2016: Luonnonhoidon työohje. Niityt ja maisemapellot. – Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisu 2016:7 / Arkkitehtuuriosasto.

Jalkanen, J., Mahlio, O., Nieminen, E., Kassi, T., Luoma, E., Huttunen, J., Tuomisaari, J., Pursiainen, A., Halme, P., Ahlgren, H., Hannula, A., Kemppainen, M. & Lähde E. 2026: Rakennetun ympäristön luontotyypit ja niiden ekologisen tilan arviointi. – 2026.

Jalkanen, J., Ahola, A., Mahlio, O. Lähde, E., Kassi, T. & Nieminen, E. 2026: Luontotyyppien ekologisen tilan arviointi luonnonarvohehtaarien määrittämisessä. – Versio 2.0 –2026.

Kemppainen, R. 2017: Perinnemaisemien inventointiohje. – Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen raportteja 25 | 2017.

Keskinen, H.-L., Raunio, A., Forss, S., Kartano, L., Karttunen, K., Kokko, A., Kontula, T., Koskela, K., Mäkelä, K., Pykälä, J., Ryttäri, T. & Väänänen, M. 2024: Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje, luonnos 15.5.2024. – Suomen ympäristökeskus [https://www.ymparisto.fi/fi/luonto-vesistot-ja-meri/luonnon-monimuotoisuus/luontotyyppien-monimuotoisuus/luonnonsuojelulain-luontotyypit], viitattu 28.8.2026.

Kontula, T. ja Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa I ja Osa II. Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö.

Maa- ja metsätalousministeriö 2012: Kansallinen vieraslajistrategia. Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki.

Metsäkeskus 2025: Avoin metsä- ja luontotieto – Aineistot paikkatieto-ohjelmille. – [https://www.metsakeskus.fi/fi/avoin-metsa-ja-luontotieto/aineistot-paikkatieto-ohjelmille], viitattu 28.8.2026.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2021: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. – Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47 | 2021

Punttila, P. & Björklöf, K. 2020: Certi_12 Luontoselvitykset, versio 2.3 (31.3.2020). Ympäristönäytteenottajien sertifiointijärjestelmän Luontoselvitykset-erikoistumisalan

pätevyysvaatimukset. [https://www.syke.fi/download/noname/%7B5C362CC6-0FF4-4E81-9ADD-8D4A45703BE1%7D/133587], viitattu 10.2.2022

Tolonen, J., Leka, J., Yli-Heikkilä, K., Hämäläinen, L. & Halonen, L. 2019: Pienvesiopas. Pienvesien tunnistaminen ja lainsäädäntö. – Suomen ympäristökeskuksen raportteja 36 | 2019.

Salminen, J. & Aalto, S. 2012: Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (LAKU). Loppuraportti. – Uudenmaan liiton julkaisuja E 119–2012.

Vieraslajiasetus 704/2019: Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2019 annettu Valtioneuvoston ase-tus vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta. [https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2019/20190704]

Vieraslajilaki 1709/2015: Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2015 annettu laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta. [http://finlex.fi/fi/laki/alkup/2015/20151709]

Äijälä, O., Koistinen, A., Sved, J., Vanhatalo, K. & Väisänen, P. (toim.) 2014: Metsänhoidon suositukset. – Metsätalouden kehittämiskeskus Tapion julkaisuja.